

## O PROSVJETNIM DJELATNICAMA IZ PODRAVINE (1890. - 1950.)

### CONCERNING EDUCATION PROFESSIONALS FROM THE PODRAVINA REGION (1890 TO 1950)

Ivan Peklić

Gimnazija Ivana Zakmardija Dijankovečkog

Križevci

Ivan.peklic@kc.t-com.hr

Primljeno/Received:: 11. 9. 2007.

Prihvaćeno/Accepted: 7. 11. 2007.

Rad ima dvije pozitivne recenzije

Stručni rad

Professional paper

UDK/UDC 334.92 (497.5-3) 1890/1950

#### SAŽETAK

*Autor u ovom radu prikazuje život i rad prosvjetnih djelatnica koje su rodene na području nekadašnje općine Koprivnica. Rad je nastao na temelju izvorne arhivske građe koja se čuva u Hrvatskom državnom arhivu, a to su personalni dosjei prosvjetnih djelatnika. Autor se pozabavio samo ženskim prosvjetnim djelatnicama, a kao prilog donosi i njihove kratke biografije.*

**Ključne riječi:** Podravina, obrazovanje žena, Koprivnica, učiteljica

**Key words:** Podravina, women«s education, Koprivnica, teachers

#### O POLOŽAJU ŽENA U HRVATSKOJ I PODRAVINI NA PRIJELAZU IZ 19. U 20. STOLJEĆE

U Personalnim dosjeima prosvjetnih djelatnika Hrvatske pronašao sam 40 ženskih osoba koje su se bavile nekim prosvjetarskim radom. Dosjei su vrlo neujednačeni, s vrlo različitim dokumentima i podacima, pa je osim datuma rođenja gotovo nemoguće pronaći jedinstvene podatke za sve osobe. Pronašao sam ih za žene rođene od 1879. (Marija Katanec) do 1929. (Anđela Živković).<sup>1</sup>

Na početku treba obratiti pozornost na položaj žena u hrvatskom društvu potkraj 19. i početkom 20. stoljeća. Zakoni 19. stoljeća tretirali su ženu kao dijete. Žena je bila potpuno pod muževom dominacijom, on je upravljao njezinom imovinom, imao isključiva roditeljska prava. U slučaju nevjere muž je imao pravo zatražiti rastavu, a ženi je to pravo bio uskraćeno. Ona je trebala mužev pristanak pri odluci o zapošljavanju ili nastavku školovanja.

U Hrvatskoj je o pitanju obrazovanja javnost na kraju 19. stoljeća bila podijeljena, konzervativni krugovi opirali su se potrebi ženskog obrazovanja, a liberalni su shvaćali potrebu njezina obrazovanja s obzirom na to da je žena imala velik utjecaj na odgoj djece.<sup>2</sup>

U sedamdesetim godinama 19. stoljeća žene su ušle s izborenim pravom da se otvaraju više pučke djevojačke škole, a na izmaku stoljeća bio im je dopušten upis na Zagrebačko sveučilište. Situacija u Hrvatskoj bila je veoma teška do 1874. jer samo 30% djece polazi školu. Tek s Mažuranićevim reformama situacija se malo popravlja. Poražavajuća je za žene. Najbolji je pokazatelj

<sup>1</sup> Hrvatski državni arhiv (HDA), Personalni dosjei prosvjetnih djelatnika, br. 890, kut. 161 i 446. Dosjei nisu numerirani tako da navodim kutije.

<sup>2</sup> Ograjšek Gorenjak, Ida, »On uči, on pogađa, on se sjeća, ona prorokuje«, Pitanje obrazovanja žena u sjeverozapadnoj Hrvatskoj krajem 19. stoljeća., u: Žene u Hrvatskoj, Zagreb, 2004., str. 157-158.

obrazovnih prilika naših žena popis iz 1869., prema kojemu je u Hrvatskoj pismeno samo 11% žena starijih od šest godina, a pismenih muških osoba bilo je 23%. Najbolji opis žene učiteljice imamo u Šenoinu djelu »Branka« u kojem je glavni lik učiteljica. U Hrvatskoj je dugo monopol nad odgojem žena imala Crkva s obzirom na to da je jedina učiteljska škola bila ona u samostanu Sestara milosrdnica u Zagrebu. U tom samostanu učiteljsku preparandiju završilo je i šest djevojaka iz podravskoga kraja od 41 koliko sam ih pronašao. Godine 1875. osnovana je i državna zemaljska ženska preparandija u kojoj je također jedan dio podravskih djevojaka završio učiteljsku školu. Iso Kršnjavi otvorio je Privremeni ženski licej i Žensku stručnu školu, no i tada je bilo još dosta problema u vezi sa školovanjem žena. Prvo, nije bilo stručne prosvjetarske radne snage. Stoga su se učiteljice ženskog liceja upisivale na fakultete, što im je dopušteno tek 1895., a 1901. žene dobivaju pravo upisa na Filozofski fakultet.<sup>3</sup> Stajalište javnosti (novina) prema odgoju žena bilo je da je osnovni cilj odgoja usmjeriti ženu da bude dobra majka, supruga, kućanica i rodoljub. Nakon otvaranja ženskog liceja i ženske stručne škole novine su različito reagirale. Narodne novine to su smatrale razumnim potezom. No list Obzor veoma se negativno izrazio o ženskom obrazovanju. »Žensko i muško obrazovanje ne može biti jednako, tvrdi autor, jer su njihove sposobnosti drukčije. On uči, ona pogada, on se sjeća, ona prorokuje. Žena je uvijek sklona pretjerivanju te će obrazovana žena služiti za podsmjeh u društvu, stoga žena ne smije biti izjednačena s muškarcima, već je ona zadnje utočište poezije, idealnosti, ljubavi i kulture u materijalnom svijetu.«<sup>4</sup> Protiv Ženskog liceja i ženskog obrazovanja pisao je i Katolički list. Tvrdi da je Ženski licej nepotreban jer već postoji preparandija u samostanu Sestara milosrdnica. Ističu da su, u skladu s osnovnom ženskom ulogom, najvažniji predmeti u njezinu obrazovanju vjeronauk i ručni rad, a kvalitete koje se trebaju razvijati skromnost, čednost i sramežljivost. Početkom 20. stoljeća većina stanovništva u Podravini bavila se poljoprivredom. Iz podataka proizlazi da je 80% ukupnog stanovništva u Hrvatskoj i Slavoniji živjelo od poljoprivrede (1890. 84,56%, a 1900. 82 %). Od nepoljoprivredne proizvodnje na prijelazu stoljeća živjelo je samo 10 posto ljudi.<sup>5</sup> Na području općine Koprivnica od 1900. do 1930., kad se školuje većina naših istraživanih učiteljica, živi oko 55.000 stanovnika (1900. -53.315, 1910. - 57.135, 1921. - 56.246, 1931. - 59.381.)

Tablica 1. Podjela ukupnog stanovništva Koprivnice po djelatnostima 1910., 1921. i 1931.

Djelatnosti	Godina 1910.		Godina 1921.		Godina 1931.	
	ukupno	postotak	ukupno	postotak	ukupno	postotak
Poljoprivreda	4296	52	4463	55	3783	40
Obrti i industrija	2056	26	1714	21	2019	21
Trgovina i novčarstvo	456	6	778	9	1223	13
Promet	197	3				
Javna služba, slobodna zanimanja, vojska	451	6	636	8	740	8
Umirovljenici i rentijeri	194	2				
Nadničari	155	2	544	7	971	10
Kućna služinčad	188	2			164	2
Ostali	116	1			572	6
ukupno	8018	100	8115	100	9472	100

<sup>3</sup> Isto, nav. dj., str. 170-171.

<sup>4</sup> Isto, nav. dj., str. 174.

<sup>5</sup> Vuković, Katarina, Redep, Milivoj, Žugaj Miroslav, Nepoljoprivredna proizvodnja u bjelovarsko-križevačkoj županiji početkom 20. stoljeća, Cris, VIII/2006., br.1, str. 27.

U tablici je prikazana podjela stanovništva Koprivnice po djelatnostima 1910., 1921. i 1931. godine. Vidimo da Koprivnica relativno nazaduje, postotak stanovništva koji živi od industrije i zanatstva nije se povećavao, nego smanjivao. Istina, agrarni karakter stanovništva također se smanjivao od četvrtine na petinu, ali je zato porastao broj nadničara i bezemljaša. Postotak stanovništva koje je živjelo od trgovine, novčarstva i prometa u istom je intervalu porastao, a isto tako i postotak onoga koje je radilo u državnoj službi.<sup>6</sup> Iako je u Koprivnici broj poljoprivrednog stanovništva nešto manji, ipak je u najvećem postotku. U našem istraživanju koje je provedeno na 40 pronađenih dosjea prosvjetnih djelatnica iz Podravine, djevojaka koje potječu iz obitelji koje se bave poljoprivredom bilo je pet, ali za većinu iz sela nemamo podatak čime su se bavili njihovi roditelji, ali se pretpostavlja da su bili poljoprivrednici. Četiri djevojke bile su iz postolarske obitelji, a ostale iz onih koje su bile u državnoj službi.<sup>7</sup>

Kako je izgledalo školovanje seljačke djece najbolje je opisala Suzana Leček. »Po završetku obavezne pučke škole, koju su uglavnom svi završavali roditelji, odnosno glava obitelji sada je pred velikom odlukom o budućnosti djeteta. Sve se odvaguje, radne sposobnosti i spol djeteta, mogućnosti potrebe domaćinstva te prilike koje nudi lokalno ili šire tržište rada. Usitnjavanje posjeda kroz nekoliko generacija dovelo je većinu seljačkih obitelji u situaciju u kojoj svojoj djeci više ne predaju u nasljeđe dovoljno zemlje za preživljavanje pa im stoga mora osigurati nešto u zamjenu za novčanu isplatu ili što je ekvivalent, zanat.«<sup>8</sup> Tijekom dvadesetih i tridesetih godina rijetki su išli dalje od pučke škole. Iako su mnoge djevojke bile najbolji đaci u svojoj generaciji, nisu išli dalje.

## KRATKO O POVIJESTI ŠKOLSTVA U KOPRIVNICI

Djecu su početkom 19. stoljeća u Koprivnici poučavali crkveni orguljaši i franjevci. Godine 1808. radila su čak tri učitelja, što je za tadašnje prilike mnogo. Nešto poslije, 1827., grad je sklopio ugovor o poučavanju djece. Škola je djelovala do 1857. u župnom dvoru i tvrđi, a glavna je Muška pučka škola. Postoji podatak da su u pučku školu 1857. upisano 134 dječaka i 96 djevojčica. Napokon je 24. lipnja 1892. otvorena zasebna ženska škola s malim brojem polaznica i prekidima u svojem djelovanju. No osnovnu školu ipak polazi 266 učenica u Pučkoj školi. Potrebe za školovanjem bile su sve veće, stoga je nakon mnogobrojnih molbi 1901. godine napokon otvorena Viša pučka škola s osam razreda, koja se također koristila u obrazovanju budućih prosvjetnih djelatnica iz Podravine.<sup>9</sup> Nešto poslije, 1906., u Koprivnici je otvorena<sup>10</sup> Mala realna gimnazija. Koprivničku gimnaziju polazilo je 13 od 40 navedenih djevojaka. U Koprivnici je 1919. broj učenika sa 556 porastao na 839 godine 1939. Od 1922./23. postoje dvije škole Državna narodna dječak i Državna narodna djevojačka škola, ali već od sljedeće godine djeluju zajedno.<sup>11</sup> O potrebi i važnosti gimnazije progovorio je i njezin ravnatelj Galijan na kraju školske godine 1929./30. »Jasno se je pokazalo, kako je ovom velikom podravskom kraju potreban jedan potpuni srednji zavod, a cijeli taj kraj, kojem je baš Koprivnica centar, podravski je ovaj kraj bogat, pa nije čudno, da i sam seljak traži izobrazbu da uzmogne što racionalnije voditi svoje gospodarstvo. Imade dosta primjera, da su seljačka djeca svršila po 4 ili 5 razreda gimnazije a

<sup>6</sup> Kolar Dimitrijević, Mira, Razvoj privrede i radničke klase u Koprivnici 1918.-1945., u: Podravski zbornik, VII/1980., br. 1., str. 3.

<sup>7</sup> HDA, Personalni dosjei prosvjetnih djelatnika, br. 890, kutije od 10 do 446.

<sup>8</sup> Leček, Suzana, Žene su sve radile, Seljačka žena između tradicije i modernizacije u sjeverozapadnoj Hrvatskoj između dva svjetska rata, u: Žene u Hrvatskoj, Zagreb, 2004., str. 157-158.

<sup>9</sup> Feletar, Dragutin, Podravina, Koprivnica, 1973., str. 194-198.

<sup>10</sup> HDA, Personalni dosjei prosvjetnih djelatnika, br. 890, kutije od 10 do 446.

<sup>11</sup> Feletar, Dragutin, Četiri stoljeća školstva u Koprivnici, u: Koprivnica, izabrane teme, Koprivnica, 1997.

*nakon toga prionulo uz ralo i motiku. Isto tako imade dosta primjera da su seljačka djeca nakon ispita zrelosti (mature) pošli u razne gospodarske škole i vrativši se kući nastoje da iz svoga dobra učine uzorno gospodarstvo. Imade primjera, da su seoska djeca svršivši srednju školu u Koprivnici nakon toga stekli još trgovačku naobrazbu, posvetili se uzornom odgajanju stoke i zaveli u ovom kraju trgovinu blaga s inostranstvom i eksprt. isto tako ima primjera, da je seoska omladina nakon svršetka srednje škole u Koprivnici preuzela u vlastite ruke trgovinu na selu. Konačno ovaj je kraj, otkako postoji srednja škola, dao uvažene intelektualne radnike, a po državnim nadležstvima ima vrijednih i valjanih državnih činovnika.»<sup>12</sup>*

U ovom izvještaju imamo i statistički prikaz koji nam pokazuje odnos muške i ženske djece.

Tablica 2. Broj muške i ženske djece u školskoj godini 1929./30. u Koprivničkoj gimnaziji<sup>13\*</sup>

Učenici	Broj uč.	
	m	ž
1a	42	3
1b	3	43
2a	38	
2b	6	20
3	35	24
4a	34	
4b	10	24
5a	27	12
5b	21	12
6	39	13
7a	18	9
7b	18	9
8a	15	7
8b	17	8
Ukupno	323	185

Očito je da su neki razredi bili pretežno muški ili pretežno ženski.

Posebno valja istaknuti da je devet djevojaka od 40 završilo Filozofski fakultet, neke od njih bile su i istaknute prosvjetne djelatnice, npr. Anđela Horvat koja je radila u prvoj ženskoj realnoj gimnaziji u Zagrebu.<sup>14</sup>

Valja napomenuti da su najčešći brakovi bili između učiteljice i učitelja, a jedan dio odlazi u časne sestre vjerojatno zbog siromaštva.<sup>15</sup> U prilogu donosim biografije četrdeset prosvjetnih djelatnica iz Podravine napisane na temelju gore navedenih dosjea.

<sup>12</sup> Galijan, Dragutin, Kratka pregledna historija Državne realne gimnazije u Koprivnici, u: Izvještaj za školsku godinu 1929./30. godinu Državne realne gimnazije u Koprivnici, Koprivnica, 1930., str. 8-9.

<sup>13</sup> \* Tablica napravljena na temelju statističkih podataka iz Galijan, Dragutin, Kratki pregled historije Državne realne gimnazije u Koprivnici, u: Izvještaj za školsku godinu 1929./30. godinu Državne realne gimnazije u Koprivnici, Koprivnica, 1930., str. 18-19.

<sup>14</sup> HDA, Personalni dosjei prosvjetnih djelatnika, br. 890, kutija 125.

<sup>15</sup> Isto, nav. dj., kutije 10-446.

## ZAKLJUČAK

Na temelju provedenog istraživanja možemo zaključiti da su žene Podravine početkom 20. stoljeća polako dobivale svoje mjesto u društvu i počinju se uključivati u sustav obrazovanja.

Broj od četrdesetak djevojaka koje se školuju za prosvjetarsko zanimanje govori i o svijesti mladih djevojaka o važnosti odgoja budućih naraštaja. Djevojke uglavnom potječu iz seljačkih ili obrtničkih obitelji. Vidljivo je da se neke žene veći fakultetski obrazuju. Usporedno s gospodarskim razvojem Koprivnice i Podravine javlja se i napredak u obrazovanju napose ženske djece.

## PRILOZI GRAĐA

### **Kutija br. 10, br. fonda 890**

1. Babić, Štefanija, rođ. Kiš 27. kolovoza 1912. u Koprivnici. Otac joj je bio stolar.

Položila je pet razreda učiteljske škole 1932. godine. Počela je raditi u Petrovoj Gori, a 1935. godine premještena je u jedno selo kod Krapine. Udala se 18. travnja 1937. g. za učitelja Babića. Umrla je 14. svibnja 1938.

### **Kutija br. 15, br. fonda 890**

2. Bano, Anka, rođ. Dolenc 15. srpnja 1913. u Koprivnici.

Završila učiteljsku školu u Čakovcu 1934. godine. Počela je raditi u Budonici kod Virovitice 1937. godine. Poslije je radila u Starigradu kod Koprivnice i zadnje joj je zaposlenje bilo u Jagnjedovcu 1942. kod Koprivnice. Udala se 1942. Ocjene za njezin rad bile su vrlo dobre. Umrla je 1944.

### **Kutija br. 74, br. fonda 890**

3. Dolenc, Anka, rođena 1914. u Koprivnici. Otac Josip i majka Marija. Završila je učiteljsku školu 1934. Vjenčala se 18. srpnja 1942. s Josipom Benom, činovnikom vježbenikom, nije uzela prezime. Živjela u Starigradu kod Koprivnice.

### **Kutija br. 75, br. fonda 890**

4. Dolenc, Marija, rođ. 1907. u Cenkovcu. Otac Stjepan Dolenc bio je poljoprivrednik.

Krštena je u župi sv. Ivana Krstitelja u Koprivničkom Ivancu 1907. Bila je redovnica Kćeri Božje ljubavi. Počela je s radom u Zavodu sv. Josipa u Sarajevu, zatim radi u Legradu, Tuzli. Podataka dalje od 1942. nema. Je li stradala u ratu, ne znamo.

### **Kutija br. 75, br. fonda 890**

5. Dončević, Justina, rođ. Vimer 13. rujna 1897. u Koprivnici. Završila je gimnaziju u Koprivnici. Položila učiteljsku školu u Zagrebu kod Sestara milosrdnica 1918. godine. Bila je učiteljica u Gornjoj Stubici. Vjenčala se 1926. u Peterancu s Josipom Dončevićem, a rastala se 20. rujna 1938. Zanimljivo je da je priznala preljub.

Ubijena je 1944. godine.

### **Kutija br. 83, br. fonda 890**

6. Đekić, Katarina, rođ. Blinja 25. studenoga 1905. u Koprivnici. Školovala se u ženskom liceju u Zagrebu od 1916., prva četiri razreda, a sljedeća četiri učiteljske škole također je završila u Zagrebu. Udala se 3. ožujka 1935. u Bolfanu za Nikolu Đekića.

Bila je ravnateljica u Bolfanu.

**Kutija br. 90, br. fonda 890**

7. Ferkić, Jelisava, rođena 16. studenoga 1891. u Koprivnici. Roditelji Mirko i Hedviga. Nije se udavala. Srednju školu završila je u Varaždinu, a učiteljsku u Zagrebu.

Radila je na mnogim mjestima, kao i u Križevcima gdje je i umirovljena 1946. godine. Položila je ispite zrelosti te državne ispite. Morala je potpisati izjavu o rasnoj pripadnosti i prisegu vjernosti NDH. Njezin rad je ocijenjen vrlo dobrim.

**Kutija br. 95, br. fonda 890**

8. Franješ, Pavica, rođ. 5. rujna 1912. u Novigradu Podravskom, Koprivnica. Gimnaziju je završila u Koprivnici u lipnju 1932., a diplomu Filozofskog fakulteta stekla je 18. listopada 1939. na odsjeku germanistike. Godine 1942. otpuštena je iz državne službe jer je nepodobna za obavljanje nastavničke službe. Radila je u gimnaziji u Vukovaru, a prije toga kratko u Šibeniku.

**Kutija br. 124, br. fonda 890**

9. Hodalić, Ljubica, rođ. 7. travnja 1882. u Koprivnici.

Višu djevojačku školu polazila je u Varaždinu (1895./96. - 1898./99.) Učiteljsku školu kod Sestara milosrdnica u Zagrebu. Bila je učiteljica u Kumrovcu, Vidovcu, Varaždinu. Umirovljena je 30. studenoga 1935.

**Kutija br. 125, br. fonda 890**

10. Horvat, Anđelka, rođ. Pajek 16. lipnja 1908. u Koprivnici. Gimnaziju je završila u Koprivnici 1926./27. godine. Završila je Filozofski fakultet, prve dvije godine u Beču pa u Zagrebu 1931./32. Završila je 1. njemački jezik, 2. latinski i 3. povijest naroda Jugoslavije. Udala se za prof. Ivu Horvata, nastavnika. Radila je u prvoj ženskoj realnoj gimnaziji u Zagrebu.

**Kutija br. 126, br. fonda 890**

11. Horvat, Kornelija, rođ. 22. prosinca 1886. u Koprivnici. Višu djevojačku školu završila je u Karlovcu 1900./1901. Bila je časna sestra. Učiteljica dječega vrtića

Radila je u dječjem vrtiću na Jelsi.

**Kutija br. 141, br. fonda 890**

12. Janković, Savka, rođ. 5. svibnja 1913. u Maloj Mučnoj kod Koprivnice. Školu je završila 1932. Godine 1945. radi u Novom Miljevcu, Podravskoj Slatini.

**Kutija br. 144, br. fonda 890**

13. Jelušić, Anka, rođ. Čuravija 10. prosinca 1914. u Koprivnici. Četiri razreda više osnovne završila je u Pakracu. Učiteljsku školu završila je u Pakracu 24. lipnja 1934. Bila je učiteljica u Petrovom polju kod Našica. Udala se 6. studenoga 1938. za Vitomira Jelušića, učitelja.

**Kutija br. 161, br. fonda 890**

14. Katanec, Marija, rođ. 1. ožujka 1879. u Koprivnici. Otac joj je bio postolar. Osnovnu školu završila je u Rijeci, a Višu djevojačku u Zagrebu u samostanu Sestra milosrdnica, s time da je prvi razred završila privatno, a drugi, treći i četvrti učiteljske kod Sestara milosrdnica 1898./1899. Službovala je u Vinkovcima, Belici, Ferdinandovcu itd. Od 1927. do 1940. stalna je učiteljica u Križevcima. Ocjene nadzornika su vrlo dobre. Nije se udala. Umirovljena je 6. studenoga 1945.

**Kutija br. 171, br. fonda 890**

15. Koči Zora, rođ. 18. rujna 1909. u Koprivnici. Osam razreda gimnazije završila je u Koprivnici. Godine 1928. diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu na Antropogeografskoj grupi: 1. geografiju, 2. etnografiju i etnologiju i 3. narodnu historiju. Radila je u gimnazijama u Virovitici, Šibeniku i Sarajevu.

**Kutija br. 179, br. fonda 890**

16. Kostjuk, Ruža, rođ. Brunčić 23. lipnja 1907. u Koprivnici. Otac joj je bio postolar. Državnu realnu gimnaziju završila je u Koprivnici, a 1926. Filozofski fakultet u Zagrebu (1. historija južnoslavenske književnosti, 2. filozofija, 3. hrvatski jezik). Udala se 23. studenoga 1939. Radila je u gimnaziji Sestra milosrdnica u Zagrebu, zatim u Starom Bečeju, Karlovcu i Koprivnici. Umirovljena je zbog bolesti 1947.

**Kutija br. 180, br. fonda 890**

17. Kovač, Slava, rođ. 20. lipnja 1911. u Torčecu. Završila je gimnaziju u Koprivnici 1931., a diplomirala je na Filozofskom fakultetu 1936., i to sljedeće predmete: 1. geografiju, 2. etnologiju i 3. narodnu historiju. Radila je u Zagrebu i Karlovcu. Poslije rata nema podataka.

**Kutija br. 226, br. fonda 890**

18. Marinković, Zora, rođ. 23. veljače 1911. Udala se za Nikolu, ali nema njegovo prezime. Osnovnu školu završila je u Sokolovcu, 1930./31. završila je realnu gimnaziju u Koprivnici, a zatim Državnu učiteljsku školu u Zagrebu. Također je položila praktični učiteljski ispit. Radila je na Kalniku.

**Kutija br. 236, br. fonda 890**

19. Matosović, Jelka, rođ. Hatadi 1898. u Virju. Školu je završila u Zagrebu. Radila je kao učiteljica u Križevcima. Umirovljena je 22. svibnja 1946.

**Kutija br. 245, br. fonda 890**

20. Mikličan, Doroteja, rođ. 25. siječnja 1913. Osnovnu školu završila je u Virju 1929. Državnu učiteljsku školu završila je u Zagrebu 1934. godine. Udala se 1939. godine za trgovačkog službenika u Virju.

**Kutija br. 270, br. fonda 890**

21. Ogrinec, Helena, rođ. Koči 4. ožujka 1907. u Koprivnici. Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Koprivnici. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu 1931. godine, i to sljedeće predmete: 1. hrvatski ili srpski, 2. njemački s književnošću. Udala se 1933. godine za pravnika Andriju Ogrinca. Godine 1936. otpuštena je iz Koprivničke gimnazije. Vraćena je 1939.

**Kutija br. 280, br. fonda 890**

22. Pavlić Ivana, rođena u Gotalovu 13. ožujka 1913. Bila je časna sestra. Završila je školu kod Sestara milosrdnica u Zagrebu 1940. godine. Drugih podataka nema.

**Kutija br. 292, br. fonda 890**

23. Petrićec, Regina, rođ. Pankarić 1. lipnja 1886. u Virju. Osnovnu školu završila je u Virju, a godine 1902. žensku učiteljsku školu u Zagrebu. Radila je u Osijeku. Zanimljivo, muž Pankarić nije učitelj, nego posjednik. Umirovljena je 1946.

**Kutija br. 294, br. fonda 890**

24. Petruša, Marijar, rođ. Petrković 17. svibnja 1923. u Hlebinama. Gimnaziju je završila u Koprivnici 1928., a Učiteljsku školu u Petrinji. Praktični ispit položila je u Zagrebu. Udala se za učitelja. Službovala je u Popovom Selu, Duravici kod Klanjca itd.

**Kutija br. 311, br. fonda 890**

25. Punjić, Franciska, rođ. Habijanec u siječnju 1909. u Đelekovcu. Otac joj je bio policajac. Gimnaziju je završila u Koprivnici 1925. godine. Učiteljsku školu završila je u Križevcima. Muž joj je bio Vid Habijanec, također učitelj. Praktični ispit položila je u Sarajevu. Radila je po Bosni. Ocjenjivana je s odličnim.

**Kutija br. 323, br. fonda 890**

26. Reicherzer, Nada, rođ. 21. siječnja 1913. u Koprivnici. Nije se udavala te je zadržala očevu prezime. Srednju školu završila je u Osijeku. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, i to fizičko-geografsku grupu: 1. geologija, 2. mineralogija, 3. pomoćni predmet fizika i geofizika. Radila je u realnoj gimnaziji u Zagrebu.

**Kutija br. 330, br. fonda 890**

27. Rotković, Anka, rođ. Salajpaj 31. ožujka 1892. Osnovnu školu i realnu gimnaziju završila je u Koprivnici, a učiteljsku kod Sestara milosrdnica u Zagrebu 1913. Muž je također nastavnik, Luka Rotković. Radila je u Bjelovaru, Osijeku, Sesevskom Kraljevcu i dr.

**Kutija br. 335, br. fonda 890**

28. Sabol, Jelena, rođ. Peić 17. ožujka 1905. Udala se za Eugena Sabola, učitelja. Završila je četiri razreda u Virju, zatim u Čakovcu, a učiteljsku školu završila je u Križevcima 1925. Radila je u Dubravi kod Čazme. Potječe iz seljačke obitelji. Živjela je u Molvama. Radila je u Virju, Čazmi i dr.

**Kutija br. 335, br. fonda 890**

29. Sabolić, Milka, rođ. Navratil 8. svibnja 1908. u Virju. Osnovnu školu završila je u Virju, četiri razreda realne gimnazije u Bjelovaru 1923. godine, a učiteljsku školu završila je u Čakovcu i Zagrebu 1926. godine. Radila je u Ferdinandovcu, Virju i Zagrebu. Postoji dokument da je 1946. premješšana iz Drnja u Koprivnički Ivanec.

**Kutija br. 352, br. fonda 890**

30. Stahuljak, Mira, rođena 19. listopada 1908. Čini se da se nije udavala. Otac joj je bio gradski kapelnik u Koprivnici. Osnovnu školu i četiri razreda gimnazije završila je u Petrinji, a učiteljsku školu u Zagrebu. Bila je učiteljica u Stupniku i Šenkovcu. Ocjene njezina rada su odlične.

**Kutija br. 353, br. fonda 890**

31. Stanisavljević, Anđelka, rođ. Martinković 1917. Gimnaziju je završila u Zemunu, učiteljsku školu završila u Petrovaradinu, a diplomski ispit položila u Beogradu. Učiteljica u Obreži, poslije u Zemunu pa Donjem Miholcu. Rastala se od muža. Zanimljivo je da je položila prisegu u NDH iako je Srпкиnja. Radila je i u Vukovaru.



**Kutija br. 359, br. fonda 890**

32. Straka, Milica, rođ. Jakupek 4. siječnja 1915. u Koprivnici. Gimnaziju je završila u Zagrebu, Filozofski fakultet je završila 1934. godine, i to sljedeće predmete 1. zemljopis, 2. etnologiju s etnografijom, 3. narodnu povijest. Vjenčala se 1941. u Sarajevu. Radila je u Ženskoj gimnaziji u Sarajevu.

**Kutija br. 367, br. fonda 890**

33. Ščetinec, Julijana, rođ. 23. siječnja 1897. u Koprivnici. Otac joj je bio postolar. Bila je časna sestra reda Svete Uršule. Učiteljsku školu završila je u Ljubljani. Ona je bila učiteljica vještina pletenje i vlasuljarstvo. Radila je u ženskoj građanskoj školi s pravom javnosti.

**Kutija br. 389, br. fonda 890**

34. Šviglin, Jelka, rođ. Bešenić 27. prosinca 1911. u Drnju. Otac joj je bio postolar. Završila je Filozofski fakultet u Zagrebu, i to matematiku i fiziku. Zanimljivo je da je 1944. napustila službu u Slavenskom Brodu. Udalala se u Novom Sadu za vojnog pilota.

**Kutija br. 400, br. fonda 890**

35. Tosić, Marta, rođ. Fosić 1. kolovoza 1928. u Molvama. Otac joj je bio poljoprivrednik. Učiteljsku školu završila je u Zagrebu. Godine 1948. postavljena je za učiteljicu u Staroj Sušici, kotar Delnice. Nema drugih podataka.

**Kutija br. 422, br. fonda 890**

36. Vrabel, Jela, rođ. Liberta, 28. veljače 1907. u Koprivničkom Ivancu. Osnovnu školu završila je u Legradu. Tečaj za učiteljicu vrtića završila u Sarajevu 1927. Bila časna sestra Kćeri Božje ljubavi. Radila u Koprivnici u Domu presveta Srca Isusova.

**Kutija br. 425, br. fond 890**

37. Vučak, Dora, rođ. Široki, otac joj je bio maloposjednik. Udana za učitelja 11. siječnja 1902. u Virju. Višu pučku školu završila je u Virju, učiteljsku kod Sestara milosrdnica u Zagrebu. Ispit zrelosti položila je 1921. Učiteljica u Virju kod Dvora na Uni. Usavršavala se na zanatsko-trgovačkoj školi. Godine 1947. živi u Bjelovaru i postavljena je za učiteljicu u Bolču.

**Kutija br. 442, br. fonda 890**

38. Žagar, Milka, rođ. 16. svibnja 1928. Godine 1947. postala je učiteljicom u Bariloviću kod Karlovca. Nema drugih podataka u dosjeu.

**Kutija br. 445, br. fonda 890**

39. Živković, Anđela, rođ. 24. rujna 1929. u Goli. Otac joj je bio poljoprivrednik. Gimnaziju je završila u Koprivnici, a u Učiteljsku školu u Zagrebu došla je 1945. Vrlo povučena i kritična, marljiva u radu. Godine 1947. postavljena je za učiteljicu u Suhoj Kataleni.

**Kutija br. 446, br. fonda 890**

40. Žličar, Marija, rođ. Vidoša 17. travnja 1890. u Koprivničkoj Reki. Otac je bio poljoprivrednik. Osnovnu školu završila je u Koprivnici, a učiteljsku u Zagrebu. Udana za školskog nadzornika učitelja koji je umro 1926. godine. Učiteljica u Koprivnici, Samoboru. Umirovljena je 1947. godine.

**SUMMARY**

In this paper the author illustrates the life and activity of women education professionals born in the area of the former municipality of Koprivnica. The paper is based on original material from the Croatian National Archives, these being the personal dossiers of education professionals. The author looks into women education professionals only and provides their short biographies as appendices.